

דף פב.

עין משפט א.ב.ג.ד.ה. אה"ע סימן קלז פעיף א

א. אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, או אלא לפלוני אינו גט^ב, אלא יטלנו ממנה ויחזור ויתנו לה ויאמר לה לכל אדם^א.

ב. אמר לה ע"מ שלא תנשאי לפלוני מהני^ד. ויש מחמירין אפי' בע"מ^ה ויש להחמיר לכתחילה. ואם חושדה ממישהו יאמר לב"ד והם ימחו בידם שלא ינשאו זה לזה.

אה"ע סימן קמז פעיף ג

ג. כל מגרש על תנאי שהתנאי מבטל הגט, כגון שלא תאכל בשר ולא תשתה יין כל ימי חייה, או שתהיה מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, או שאר תנאים קודם כתיבת התורף, אם התנאי נכתב בגט קודם התורף, וחזר ומחקו ונתנו לה הרי זה ספק מגורשת. ואם היה התנאי בע"פ הרי זה נוטל הגט ממנה^ו, וחוזר ונותנו לה בלא תנאי כלל, או בתנאי כשר

אמרו או בארוסה אמרו כן שהיה עסקי קידושין, אבל משודכת דמיא לאשה דעלמא ע"ש. ועיין ברדב"ז סי' רי"ז ח"א דדעתו אינה כן ובפ"ת.

ב. גיטין פ"ב. ואע"פ שאינו גט פוסל לכהונה, ועל כן בעינן שיטלנו ממנה שקנתה אותו לענין לפוסלה לכהונה זו דעת הרי"ף הרא"ש והרמב"ם, ודלא כירושלמי דסובר שלא פסלה גם לכהונה, כ"כ הב"ש.

ג. וכתב הגט פשוט דבעינן שתקנה לו אותו בפעם השני^ז דבעינן שיהיה של הבעל בעת הגירושין ועיין פ"ת. משא"כ נתנו לה בתור שטר חוב שלא קנתה אותו כלל שאינה צריכה להקנות לו כיון שלא קנתה אותו לשום ענין משא"כ הכא שנפסלה לכהונה בו.

ד. והחילוק בין חוץ שאינו גט לעל מנת דהוי גט הוא דכשהוא אומר לה חוץ פירושו שכלפי אותו פלוני נשאר א"א ואינה גרושה, אבל באומר ע"מ שלא תנשאי לפלוני פ"י שמגרש אותה לכולם רק מתנה שלא תנשאי לפלוני ואינו שיעור בעצם הגירושין אלא תנאי.

ה. הם הר"ן והרשב"א.

ו. ומה שנוטלו ממנה, היינו דוקא בתנאי דחוץ מפלוני שפסלה לכהונה, אבל בתנאי דכל ימי חייה לא תאכל בשר, או לא תשתה יין, דאינו פוסלה גם לכהונה, אין צריך ליטלו ממנה. ובשאר התנאים שאמר לה ע"מ כך וכך כשחוזר ומבטל התנאי א"צ ליטלו ממנה, וכן בתנאי "אם" א"צ ליטלו ממנה כשמבטל התנאי. וכל מה שמהני שחוזר ונוטלו ממנה ונותנו לה בלי תנאי היינו שנכתב בלי שום אמירת תנאי לפני כתיבת התורף, אלא בעת

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שאינו מבטל הגט.

דף פב:

עין משפט א.

אה"ע סימן ו סעיף א
עין לעיל דף פא. עין משפט א.

אה"ע סימן קנ סעיף ג

ג ד. כל גט שהוא בטל מן התורה, אם בעלה כהן לא נאסרה עליו משום גרושה, חוץ מהמגרש שאמר לה הרי את מגורשת ממני ואין את מותרת לכל העולם, שאע"פ שאין כאן גט כלל פסולה לכהונה גם אם ימות, ופסולה עליו אם הוא כהן ז.

עין משפט ב.

אה"ע סימן לח סעיף לט

לט לב. האומר לאשה הרי את מקודשת לי, חוץ מפלוני שתשארי לו כפנויה ולא כא"א, מקודשת מספק. אבל אם אמר ע"מ שתהיה מותרת לפלוני הרי זו מקודשת, ותהיה אסורה לפלוני. מפני שהתנה בדבר שא"א לקיימו.

הגה:

לג. י"א דכל תנאי שהוא בקום ועשה, אין צד אחד נאמן לומר שקיימו עד שיביא עדים ח, אבל תנאי שהוא בשב ואל תעשה, כל אחד מהם נאמן לומר שקיימו אם אין שכנגדו מכחישו, וי"א דאפי' בקום ועשה

המסירה לידה התנה תנאי הנ"ל, אבל אם התנה תנאי לפני כתיבת התורף אפי' תנאי דע"מ, לא מהני כשחוזר ונוטלו ממנה, דהא עכ"פ לא נכתב הגט בכשרות. וכ"ש כשנכתב התנאי בגט לפני התורף דגם אם נמחק לא מהני ליטלו ולתת לה, כ"כ הב"ש ס"ק ד'.

ז. ילפותא דגמ' בגיטין פ"ב ב', והוא הנקרא ריח הגט שפוסל לכהונה, ומדברי הרמב"ם והטור נראה שהוא פסול דרבנן וילפותא דגמ' אסמכתא הכי, אבל מדברי הרב המגיד והשלה"ג נר' דסב"ל שמדאורייתא הוא, ב"ש ס"ק ה'.

ח. הר"ן בפ' האומר, ולדעתו גם בלא מכחישתו כל דבר שהוא בקום ועשה צריך עדים להוכיח שאכן קיימו, ולדעת הרמב"ן ור"י נאמן גם בקום ועשה בלי עדים כל שאין כנגדו מכחישו, ולדעת הר"ן משמע דאם אין עדים בתנאי של קום ועשה אינה מקודשת כלל, ולעיל בסעיף י' שו"ע פסק דמקודשת מספק כדברי הרא"ש.

נאמן, כל שאין כנגדו מכחישו.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קלז סעיף ד

ד. ה. אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון, ובשעת
הנתינה אמר לה אף לשמעון, או אף לראובן ושמעון, או אמר לה
הרי את מותרת לראובן, הרי זה ספק מגורשת דיתכן שדעתו בשעת נתינה
לחזור בו.